



Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

Expedient: 198/23

Expedient de gestió: 2022RCAL...

Número de registre: 2022/...

Recurrent: FJHP

Tribut: Infracció tributària

Objecte tributari: c/ CdU ...

Quota: 2.578,42 €

Data de presentació del recurs: 8/02/2022

El Consell Tributari, reunit en sessió de 2 de novembre de 2023, coneixent del recurs presentat per FJHP, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- La persona interessada presenta recurs de revisió contra la resolució de la regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Intern i Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona que desestima el recurs d'alçada presentat per l'interessat contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de data 22/01/2020.

2.- S'al·lega notificació incorrecta de la sanció imposada i absència de culpabilitat, qüestions ja resoltes en la resolució impugnada, i se sol·licita l'aplicació de la sentència del Tribunal Constitucional 182/2021 que declara inconstitucionals i nuls els articles 107.2.a) i 107.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL) que regulen l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, i que afecten el sistema per a determinar la base imposable d'aquest impost.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la següent relació de fets:

- L'escriptura de compravenda amb número de protocol ... autoritzada el 19/07/2012 per l'il·lustre notari JCFU acredita que el Sr. FJHP va vendre la meitat indivisa de l'immoble situat al carrer CdU ... de Barcelona.

En data 12/06/1998 la persona interessada va adquirir a títol d'herència el 50% de l'immoble de referència. El restant 50% va ser adquirit en data 11/07/2009 a títol d'herència.

- Segons documentació que consta en l'expedient i consultada la base de dades de la recaptació municipal, es desprèn que la persona interessada, en relació amb la transmissió abans indicada, va practicar autoliquidació de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) que consta pagada en data 20/08/2012.

- La Inspecció d'Hisenda Municipal en haver trobat un error en les dates d'adquisició indicades, va girar la corresponent proposta de liquidació complementària de l'IIVTNU a fi de regularitzar la situació tributària per la transmissió de l'immoble amb número de rebut PL2015... .

En data 31/07/2015 i 3/08/2015, s'intenta notificar a la persona interessada amb resultat "absent", la proposta de liquidació de l'IIVTNU motiu pel qual es va publicar en el BOE de 12/08/2015 la citació per a comparèixer davant l'Institut Municipal d'Hisenda a l'efecte de ser notificada personalment i, una vegada transcorregut el termini de quinze dies naturals a comptar des de l'endemà de la publicació, la notificació s'entén produïda a tots els efectes legals a partir de l'endemà del transcurs del referit termini.

- Transcorregut el termini, sense que la persona interessada hagués interposat al·legacions, la Inspecció d'Hisenda Municipal va girar la corresponent liquidació complementària de l'IIVTNU a fi de regularitzar la situació tributària per la transmissió de l'immoble amb número de rebut PV2015..., per import de 5.878,61 € que no consta pagada.

En data 26/10/2015 i 27/10/2015, s'intenta notificar a la persona interessada amb resultat "absent", la liquidació de l'IIVTNU indicada, juntament amb l'acord d'incoació de l'expedient sancionador motiu pel qual es va publicar al BOE de 04/11/2015 la citació per a comparèixer davant l'Institut Municipal d'Hisenda a l'efecte de ser notificada personalment i, una vegada transcorregut el termini de quinze dies naturals a comptar des de l'endemà de la publicació, la notificació s'entén produïda a tots els efectes legals a partir de l'endemà del transcurs del referit termini.



Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

- En data 01/02/2016, es notifica a la persona interessada la providència de constrenyiment amb número de rebut ET2016... derivada de la liquidació de l'IIVTNU, girada per l'Institut Municipal d'Hisenda en el corresponent procediment de regularització tributària.

- En data 05/02/2016, es notifica a la persona interessada la resolució d'imposició de sanció amb número de rebut IT2016... .

- En data 02/03/2016, la persona interessada va presentar escrit amb número de registre **2016/...**, mitjançant el qual manifesta la seva disconformitat amb la sanció IT2016... .

En data 07/02/2020, es notifica la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de data 22/01/2020, que desestima les seves pretensions.

- En data 26/02/2020 la persona interessada presenta recurs d'alçada, amb número de registre 2020/..., contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de data 22/01/2020.

En data 13/12/2021, es notifica a la persona interessada la resolució de la regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Intern i Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona de data 18/11/2021, que desestima les seves pretensions.

- El 08/02/2022, la persona interessada presenta recurs de revisió, amb número de registre 2022/..., contra la resolució de la regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Intern i Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona de data 18/11/2021.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la inadmissió del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- El recurs al qual es refereix aquest expedient es presenta com a recurs de revisió enfront de la resolució de la regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Intern i Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona de data 18/11/2021, notificada el 13/12/2021, que desestima el recurs d'alçada (número de registre 2020/...) interposat contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de data 22/01/2020 que havia formulat el recurrent.

La resolució impugnada resol, doncs, un recurs d'alçada amb efectes de reposició, previst en l'art. 46 de la Llei 1/2006, de 13 de març, del règim especial del municipi de Barcelona, que disposa:

“1. Contra los actos de la Administración municipal de aplicación de los tributos locales y otros ingresos de Derecho público que sean de competencia municipal se podrá interponer, en el plazo de un mes, recurso de alzada ante el Alcalde, aplicándose el régimen jurídico del recurso regulado en el artículo 14 del texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales aprobado por Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo.

2. La resolución de este recurso de alzada pone fin a la vía administrativa y contra ella sólo cabe la interposición del recurso contencioso administrativo.

(...)”

D'igual manera, l'article 14.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març (d'ara endavant, TRLRHL), disposa que:

“Contra los actos de aplicación y efectividad de los tributos y restantes ingresos de derecho público de las entidades locales, solo podrá interponerse el recurso de reposición que a continuación se regula.”

I aquest mateix precepte, en el seu apartat ñ), estableix:

“Contra la resolución del recurso de reposición no puede interponerse de nuevo este recurso, pudiendo los interesados interponer directamente recurso contencioso-administrativo, todo ello sin perjuicio de los supuestos en los que la ley prevé la interposición de reclamaciones económico-administrativas contra actos dictados en vía de gestión de los tributos locales.”

En el mateix sentit, l'article 225.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), que regula la resolució dels recursos de reposició, estableix que:

“Contra la resolución de un recurso de reposición no puede interponerse de nuevo este recurso.”



En els mateixos termes, finalment, regula aquest recurs d'alçada amb efectes de reposició l'article 188.1 de l'Ordenança Fiscal General de l'Ajuntament de Barcelona, que preveu en el seu apartat 5 que:

“La resolució d'aquest recurs d'alçada posa fi a la via administrativa i únicament pot interposar-se recurs contenciós administratiu. Contra la resolució d'un recurs d'alçada no es pot interposar cap altre recurs administratiu, tret de l'extraordinari de revisió (...).”

Segon.- En relació al recurs extraordinari de revisió s'ha d'estar al que es disposa a l'article 244 de la LGT, que preveu:

“1. El recurso extraordinario de revisión podrá interponerse por los interesados contra los actos firmes de la Administración tributaria y contra las resoluciones firmes de los órganos económico-administrativos cuando concurra alguna de las siguientes circunstancias:

a) Que aparezcan documentos de valor esencial para la decisión del asunto que fueran posteriores al acto o resolución recurridos o de imposible aportación al tiempo de dictarse los mismos y que evidencien el error cometido.

b) Que al dictar el acto o la resolución hayan influido esencialmente documentos o testimonios declarados falsos por sentencia judicial firme anterior o posterior a aquella resolución.

c) Que el acto o la resolución se hubiese dictado como consecuencia de prevaricación, cohecho, violencia, maquinación fraudulenta u otra conducta punible y se haya declarado así en virtud de sentencia judicial firme.

(...)

3. Se declarará la inadmisibilidad del recurso cuando se aleguen circunstancias distintas a las previstas en el apartado anterior.”

Per tant, el recurs extraordinari de revisió pot interposar-se, únicament, enfront d'actes fermes i solament quan s'al·leguen les circumstàncies previstes a l'article 244.1 de la LGT. Cap d'aquests requisits concorren en el present cas.

En aquest cas, no s'al·lega que concorri cap de les circumstàncies recollides en els apartats a, b i c de l'article 244 de la LGT, de manera que l'escrit no és admissible com a recurs

extraordinari de revisió. L'interessat es limita a reiterar en el seu escrit d'interposició les al·legacions ja formulades i resoltes de manera expressa per la resolució del recurs d'alçada que ara s'impugna, afegint com a nou fonament la inconstitucionalitat de la liquidació de l'impost que està a la base de la sanció imposada. Cap d'aquestes circumstàncies, com s'ha dit, té cabuda en el procediment del recurs extraordinari de revisió.

Tercer.- La STC 182/2021 que invoca l'interessat no resulta d'aplicació a l'obligació tributària que està a la base de la sanció imposada, com erròniament s'argumenta en l'escrit d'interposició, doncs, segons el FJ 6è d'aquesta sentència, l'aplicació de la qual s'invoca, l'obligació tributària de referència es troba en una situació jurídica de les que allà es contemplen com consolidada i, per consegüent, exclosa de revisió amb fonament a la pròpia sentència.

I en quant a la qüestió de la possible revisió de la sanció impugnada a l'empara de la citada sentència, tenint en compte la falta de fermesa de la sanció en el moment de dictar-se la STC 182/2021, la resposta ha de ser així mateix negativa. En primer lloc, perquè la sentència no afecta a la realització del fet imposable, ni a la possible comissió d'infraccions tributàries. En segon lloc, perquè els efectes de la sentència se circumscriuen a la quantificació i exigibilitat de l'obligació tributària meritada per aquest tribut, amb l'abast que la pròpia sentència determina, i això exclou la seva aplicació directa a les sancions tributàries en els termes que s'expliquen més endavant.

Segons el FJ 6è de la STC 182/2021, relatiu al “*Alcance y efectos de la declaración de inconstitucionalidad y nulidad*”:

“Sobre la presente declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL cabe realizar las siguientes precisiones:

a) Por un lado, la declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL supone su expulsión del ordenamiento jurídico, dejando un vacío normativo sobre la determinación de la base imponible que impide la liquidación, comprobación, recaudación y revisión de este tributo local y, por tanto, su exigibilidad. Debe ser ahora el legislador (y no este tribunal) el que, en el ejercicio de su libertad de configuración normativa, lleve a cabo las modificaciones o adaptaciones pertinentes en el régimen legal del impuesto para adecuarlo a las exigencias del art. 31.1 CE puestas de manifiesto en todos los pronunciamientos constitucionales sobre los preceptos legales ahora anulados, dado que a fecha de hoy han transcurrido más de cuatro años desde la publicación de la



STC 59/2017 («BOE» núm. 142, de 15 de junio). Como ya se recordó en la STC 126/2019, al tratarse de un impuesto local, corresponde al legislador estatal integrar el principio de reserva de ley en materia tributaria (arts. 31.3 y 133.1 y 2 CE) como medio de preservar tanto la unidad del ordenamiento como una básica igualdad de posición de los contribuyentes en todo el territorio nacional [STC 233/1999, de 16 de diciembre, FJ 10 c)] y el principio de autonomía local (arts. 137 y 140 CE), garantizando con ello adicionalmente la suficiencia financiera de las entidades locales exigida por el art. 142 CE.

b) Por otro lado, no pueden considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas con fundamento en la presente sentencia aquellas obligaciones tributarias devengadas por este impuesto que, a la fecha de dictarse la misma, hayan sido decididas definitivamente mediante sentencia con fuerza de cosa juzgada o mediante resolución administrativa firme. A estos exclusivos efectos, tendrán también la consideración de situaciones consolidadas (i) las liquidaciones provisionales o definitivas que no hayan sido impugnadas a la fecha de dictarse esta sentencia y (ii) las autoliquidaciones cuya rectificación no haya sido solicitada ex art. 120.3 LGT a dicha fecha.”

Per consegüent, la STC 182/2021, de 26 d'octubre: no ha declarat la inconstitucionalitat i nul·litat del fet imposable de l'IIVTNU que defineix l'art.104.1 del TRLRHL, sinó, exclusivament, la de determinats preceptes que regulen la base imposable d'aquest impost i que afecten la quantificació de l'obligació tributària meritada (arts. 107.1, 107.2.a) i 110.4 TRLRHL); i ha concretat els seus efectes en la inexigibilitat d'aquesta obligació fins que no tingui lloc una nova regulació de l'impost que sigui conforme amb el text constitucional, i sempre que no es tracti de situacions fermes o consolidades.

No existeix per tant, cap afectació directa de la STC 182/2021 a les sancions imposades per falta d'ingrés de l'obligació tributària. Sense perjudici que, lògicament, en aquelles situacions en les quals l'impost no sigui exigible per aplicació de la citada sentència, tampoc ho siguin les sancions que si és el cas s'haguessin imposat.

En el present cas, l'obligació tributària meritada per la realització del fet imposable de l'IIVTNU, la quantificació del qual va ser materialitzada en la liquidació corresponent, que va servir de base a la sanció imposada, és plenament exigible per ser una situació

consolidada en els termes del FJ 6è de la STC 182/2021. Per consegüent, la sanció imposada resulta plenament vàlida i és inatacable amb fonament en aquesta sentència.

Quart.- Declarada la inadmissió del recurs, resulta innecessari entrar a valorar la resta dels motius d'oposició articulats pel recurrent. No obstant això ens remetem a la motivació de la resolució de la regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Intern i Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona de data 18/11/2021 objecte d'aquest recurs.

Per la qual cosa, i coincidint amb la proposta de l'*Institut Municipal d'Hisenda*,

ES PROPOSA

INADMETRE el recurs extraordinari de revisió formulat.